

**Urząd Miasta
Białogard**

**Strategiczna ocena
oddziaływania na środowisko
dla
Programu Rewitalizacji
Miasta Białogard
na lata 2011-2020**

Białogard sierpień 2010r.

1. Wstęp.

Niniejsza Strategiczna ocena oddziaływania na środowisko dla „Programu Rewitalizacji Miasta Białogard na lata 2011-2020r.”, została opracowana w związku z pismem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie I.dz. RDOŚ-32-WOOŚ.OSZP-7040/8/1/10/ek z dnia 26 lipca 2010r., w którym stwierdził konieczność przeprowadzenia ww.oceny dla przedmiotowego projektu dokumentu (Zał. Nr 1).

PWIS Szczecinie nie stwierdził potrzeby sporządzenia Strategicznej oceny oddziaływania na środowisko dla ww.Programu (Zał.Nr 2).

W świetle wymogów postawionych w piśmie RDOŚ Szczecin z dnia 26 lipca 2010r., niniejsza strategiczna ocena oddziaływania na środowisko została opracowana w pełnym zakresie wynikającym z art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U.Nr 199 poz. 1227 z późniejszymi zmianami).

Formalną prawną podstawą opracowania Strategicznej oceny oddziaływania na środowisko są ponadto następujące akty prawne :

1. ustawa z dnia 27.04.2001 r.- Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62 z dnia 20.06.2001 r., poz. 627, z późniejszymi zmianami), - tekst jednolity Dz.U. Nr poz. 150 z 2008r.
2. ustawa z dnia 27.07.2001 r. o wprowadzeniu ustawy - Prawo ochrony środowiska, ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 100, poz. 1085)z późniejszymi zmianami,
3. ustawa z dnia 16.04.2004r., o ochronie przyrody z późniejszymi zmianami (Dz.U.Nr 92poz. 880),
4. ustawa z dnia 3 lutego 1995r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych tekst jednolity Dz.U. Nr 121 poz. 1266 z 2004r. z późniejszymi zmianami.
5. ustawa z dnia 18 lipca 2001r. –Prawo wodne (Dz.U.Nr 115 poz. 1229 z późniejszymi zmianami), tekst jednolity Dz.U.Nr 239 poz. 2019z 2005r. z późniejszymi zmianami
6. ustawa z dnia 27.04.2001r., o odpadach (Dz.U. Nr 62, poz. 628), - tekst jednolity Dz.U.Nr 39 poz. 251 z 2007r., z późniejszymi zmianami,

7. ustawa z dnia 11 maja 2001r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz opłacie produktowej i opłacie depozytowej (Dz.U.Nr 63 poz. 639) , tekst jednolity Dz.U.Nr 90 poz. 607 z 2007r.,
8. ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane . Tekst jednolity Dz. U. Nr 156, poz.1118 z 2006 r. , z późniejszymi zmianami
9. ustawa z 27.03.2003r. , o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80 poz.717 z późniejszymi zmianami),
10. Ustawę z dnia 4 lutego 1994r., „Prawo Geologiczne i Górnicze (Dz. U. Nr 228 , poz. 1947 z późniejszymi zmianami) ,
11. ustawę z dnia 14.03.1985r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz.U.Nr 12 poz. 49,) – tekst jednolity Dz.U.Nr 122z 2006r. poz. 851 z późniejszymi zmianami ,
12. rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004r. , w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych kryteriów związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięć do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (Dz.U.Nr 257 poz. 2573) z późniejszymi zmianami ,
13. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14.06.2007r., w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu (Dz.U.Nr 120 poz.826) ,
14. rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 lipca 2006r., w sprawie warunków , jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub ziemi oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych środowiska wodnego (Dz.U.Nr 137 poz. 984) z późniejszymi zmianami,
15. rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 27.10.2008r., zmieniającym rozporządzenie w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 (Dz.U.Nr 198 , poz. 1226) .
16. rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 27 września 2001r., w sprawie katalogu odpadów (Dz. U. Nr. 112, poz. 1206),
17. Rozporządzenie Wojewody Zachodniopomorskiego z dnia 29 lipca 2003r. , zmieniające akty prawne regulujące obszary chronionego krajobrazu na terenie województwa zachodniopomorskiego (Dz.Urząd. woj.Zachodniopomorskiego Nr 73 poz. 1286),

2. Informacja o zawartości , głównych celach projektowanego dokumentu oraz o jego powiązaniach z innymi dokumentami .

Władze Białogardu w ramach opracowanego Programu rewitalizacji przewidują zrealizować następujące przedsięwzięcia , rozłożone na lata 2012-2020 , a mian.

- modernizację termomodernizację ścian i dachów na rewitalizowanym terenie (Załącznik Nr 3) ,
- modernizację sieci dróg na terenie rewitalizowanym wraz z wymianą sieci kanalizacyjnej i wodociągowej (Załącznik Nr 4) ,
- rewitalizację terenów zielonych (Załącznik Nr 5) ,
- remont i renowację obiektów kultury i kultu religijnego (Załącznik Nr 6) ,
- budowa boisk osiedlowych (Załącznik Nr 7) ,
- budowa osadników koalescencyjnych na sieci kanalizacji deszczowej na terenie m.Białogard (Załącznik Nr 8).

Głównymi celami dla sporządzenia dokumentu p.t. "Program rewitalizacji Miasta Białogard na lata 2011-2020" jest zamiar uzyskania dofinansowania ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) , w ramach osi priorytetowej 5. Turystyka , kultura i rewitalizacja (Działania 5.5. Rewitalizacja – Poddziałanie 5.5.1 – Rewitalizacja obszarów zdegradowanych) .

Celem rewitalizacji jest aktywizacja obszarów miejskich i zdegradowanych , którego wdrożenie pozwoli na osiągnięcie celu głównego RPO WZ 2007-2013.

W ramach planowanego dofinansowania na realizację zadań określonych w Programie rewitalizacji, przewiduje się osiągnięcie następujących celów :

- zwiększenie konkurencyjności ,
- zapewnienie spójności społecznej , gospodarczej i przestrzennej dla podniesienia atrakcyjności województwa zachodniopomorskiego ,
- wyprowadzenie obszaru objętego programem rewitalizacji z sytuacji kryzysowej , poprzez nadanie mu nowych funkcji oraz przywrócenie funkcji, jakie powinien pełnić zgodnie ze swoją specyfiką ,
- przyspieszenie wzrostu gospodarczego na obszarze objętym programem rewitalizacji ,
- propagowanie przedsiębiorczości ,
- podniesienie jakości usług świadczonych na rzecz ludności miejscowej i na rzecz turystów ,
- odbudowa więzi społecznej ,

- przywrócenie ładu przestrzennego ,
- przeciwdziałanie marginalizacji obszaru miasta objętego programem rewitalizacji , na którym nasilają się negatywne zjawiska społeczne ekonomiczne , a przestrzeń ulega powolnej degradacji .

Istotnym celem są również proekologiczne efekty związane z realizacją programu rewitalizacji poprzez :

- zmniejszenie emisji zanieczyszczeń do atmosfery , która nastąpi po zrealizowaniu termomodernizacji obiektów kubaturowych , a więc ograniczenie emisji zanieczyszczeń na otaczający teren , w tym na teren obszaru Natura 2000,
- modernizację i przebudowę systemu miejskiej kanalizacji deszczowej z ulic, z których dotychczas ścieki deszczowe poprzez nieszczelności systemu kanalizacji deszczowej przenikają do gruntu i następnie bez ich oczyszczenia spływają do rzeki Parsęty , tj. na teren specjalnej ochrony siedlisk Natura 2000 "Dorzecze Parsęty " / Kod PLH 320007/. W ramach Programu rewitalizacji , przewiduje się budowę osadników koalescencyjnych przed wszystkimi wylotami kanalizacji deszczowej na terenie całego miasta Białogard .

Niniejsza ocena opracowana została z uwzględnieniem następujących dokumentów, z którymi jest powiązana , a mianowicie :

- aktualny plan zagospodarowania przestrzennego m. Białogard ,
- studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego m. Białogard ,
- waloryzacja przyrodnicza miasta Białogard – operat generalny (BKP, Szczecin – opracowana w 2003r.) ,
- program ochrony środowiska
- program gospodarki odpadami ,
- opracowanie ekofizjograficzne opracowane przez Studio PLAN w Złocięncu ,
- prognoza oddziaływania na środowisko dla terenu miasta Białogard , opracowana przez INTEGRA SP. z o.o. ,
- plan zagospodarowania przestrzennego Województwa Zachodniopomorskiego , RBGP Szczecin / Koszalin 2001r.
- raport o stanie środowiska w woj.zachodniopomorskim za 2009r.– WIOŚ Szczecin.

3. Informacja o zakresie rzeczowym zadań przewidywanych do realizacji w ramach ocenianego programu rewitalizacji .

W ramach realizacji planowanego programu rewitalizacji przewiduje się wykonać następujące roboty :

A. Modernizacja i termomodernizację ścian i dachów obiektów kubaturowych .

W ramach tego zadania przewiduje się wykonać termomodernizację w 267 obiektach kubaturowych w rozbiciu na następujących zarządzających obiektami :

- BTBS	- 198
- ZN Wspólnota	-11
- Powiat Białogardzki	- 1
- Komenda Policji	- 2
- BSM	- 4
- ZEC	- 1
- ZBZiK	- 47
- Inni	- 3

Razem	267
-------	-----

W ramach termomodernizacji , przewiduje się wykonać :

- wymianę stolarki okiennej
- wymianę drzwi zewnętrznych
- wykonanie wiatrołapów
- ocieplenie 10-cio centymetrowym styropianem
- ocieplenie stropów wełną mineralną

Wykaz obiektów przewidzianych do termomodernizacji zawarto w Zał. Nr 3.

B. Modernizacja sieci dróg wraz z wymianą sieci kanalizacyjnej i wodociągowej.

Zakres robót przedstawiono w Zał. Nr 4.

C. Rewitalizacja terenów zielonych .

Zakres robót przedstawiono w Zał. Nr 5.

D. Remont i renowacja obiektów kultury i kultu religijnego .

Zakres robót przedstawiono w Zał. Nr 6.

E. Budowa boisk osiedlowych .

Zakres robót przedstawiono w Zał. Nr 7.

F. Budowa osadników koalescencyjnych na sieci kanalizacji deszczowej .

Zakres robót przedstawiono w Zał. Nr 8.

4. Informacja o metodach zastosowanych przy sporządzeniu oceny.

Przy sporządzeniu Prognozy pod nazwą „Strategiczna ocena oddziaływania na środowisko „ zastosowano metodę badań polegającą na stwierdzeniu zgodności Programu Rewitalizacji Miasta Białogard na lata 2011-2020 z obowiązującymi opracowaniami planistycznymi , programami itp. opracowaniami.

Wszystkie wnioski zawarte w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego m.Białogard , waloryzacji przyrodniczej miasta Białogard , programie ochrony środowiska , programie gospodarki odpadami , opracowaniu ekofizjograficznym , prognozie oddziaływania na środowisko dla terenu miasta Białogard , planie zagospodarowania przestrzennego Województwa Zachodniopomorskiego , zostały przeniesione do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego , którego tekst ujednoczony został przyjęty uchwałą Nr LN/346/2009 Rady Miejskiej w Białogardzie z dnia 28 października 2009r., opublikowaną w Dz.Urz.Woj.Zachodniopomorskiego Nr 93 poz. 2644 . Plan ten zawiera ustalenia m.in. dotyczące ochrony środowiska , krajobrazu kulturowego i ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków.

Wyciąg ustaleń zawartych w planie zagospodarowania przestrzennego przedstawiają się następująco :

Ustalenia dotyczące ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego:

Realizacja inwestycji w ramach Obszaru Natura 2000 „Dorzecze Parsęty” PLH 320007 musi uwzględniać zasady zagospodarowania i użytkowania terenu oraz zakazy określone w przepisach odrębnych, w szczególności o ochronie przyrody.

Na terenie Białogardu znajduje się 17 pomników przyrody objętych Prawną Ochroną Konserwatorską .

W stosunku do pomników przyrody ożywionej zabrania się:

- a) wycinania, niszczenia lub uszkodzenia drzew,
- b) w odległości minimum 5 m od maksymalnego zasięgu korzeni i koron drzew:

- wznoszenia obiektów budowlanych,
- zanieczyszczania terenu,
- przekształcania ukształtowania terenu, w szczególności tworzenia nasypów i wykopów,
- umieszczania tablic, napisów i znaków innych niż oznaczenie pomnika przyrody;

Na terenie objętym planem zakazuje się:

- a. lokalizowania przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko dla których obowiązek sporządzenia raportu może być wymagany na podstawie przepisów odrębnych, z wyłączeniem: obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej, w szczególności dróg i sieci uzbrojenia terenu, zespołów zabudowy mieszkaniowej lub usługowej na terenach o powierzchni powyżej 2 ha, garaży lub parkingów samochodowych lub zespołu parkingów dla powyżej 300 samochodów osobowych, z dopuszczeniem lokalizowania przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko na terenach oznaczonych symbolami terenu **P; P,U; U,P, U** o ile ustalenia szczegółowe nie stanowią inaczej,
- b. wytwarzania odpadów niebezpiecznych,
- c. składowania odpadów.

Na terenach zabudowy mieszkaniowej, mieszkaniowo – usługowej oraz na terenach lasów, zieleni urządzonej i izolacyjnej ustala się zakaz lokalizowania działalności, w której eksploatacja instalacji może prowadzić do przekroczenia dopuszczalnych wielkości oddziaływania na środowisko poprzez emisję substancji i energii, w szczególności dotyczące wytwarzania hałasu, wibracji, promieniowania, zanieczyszczania powietrza, gleby, wód powierzchniowych i podziemnych.

Działalność zadrzewieniową należy prowadzić zgodnie z poniższymi zasadami:

- a) na terenach niezurbanizowanych do nasadzeń należy używać rodzimych, zgodnych z siedliskiem gatunków drzew i krzewów,
- b) przy tworzeniu zadrzewień wykorzystać należy istniejący „potencjał renaturalizacyjny” w postaci pozostawionych samym sobie fragmentów możliwie słabo przekształconych zarośli, łąk i ugorów,
- c) należy zachować drzewa i krzewy, które wyrosły na terenach zabudowanych (np. przy ogrodzeniach terenów przemysłowych),
- d) zezwolenia na wycinkę drzew i krzewów nie związane z inwestycjami i zmianą przeznaczenia terenu powinny być wydawane wyłącznie pod warunkiem wprowadzenia nowych nasadzeń,
- e) wprowadzać nowe zadrzewienia i zakrzaczenia wzdłuż ciągów komunikacyjnych,
- f) ustala się zachowanie nawierzchni przepuszczalnej wokół drzewa w odległości 1 m od pnia drzewa;

W przypadku inwestycji przecinających istniejące korytarze ekologiczne, należy ograniczać ich wpływ na środowisko przyrodnicze stosując odpowiednie przepusty, osłony, nasadzenia itp.;

Na odcinkach rzek poza zwartą zabudową należy umożliwić spontaniczne kształtowanie się koryta;

Ustala się utrzymanie istniejących trwałych użytków zielonych wokół zbiorników wód stojących oraz likwidację gruntów ornych dochodzących do koryta rzek i zamianę ich na trwałe użytki zielone (bądź zalesienie);

Ustala się ograniczenie lub całkowite wyłączenie obszarów torfowisk z melioracji osuszających:

- a) należy zaniechać osuszania i zasypywania lokalnych mokradeł na dnach dolin;
- b) grunty orne słabsze, o bardzo niskiej przydatności rolniczej, przeznacza się do zalesienia lub w zależności od charakteru siedlisk (zwłaszcza o skrajnych warunkach ekologicznych), pozostawiać w formie nieużytków podlegających spontanicznym procesom regeneracyjnym;
- c) należy dbać o zachowanie drzewostanów wartościowych, za które uznać należy: drzewa objęte ochroną prawną w formie pomników przyrody,

- starodrzewy lub występujące na terenach chronionych, zadrzewienia o dużym znaczeniu kulturowym, naukowym i estetycznym oraz zadrzewienia śródpolne i przydrożne na rozległych terenach otwartych;
- d) nie dopuszcza się kaskadyzacji Parsęty jakimkolwiek budowlami hydrotechnicznymi;
 - e) w dolinie rzeki Parsęty nakazuje się utrzymanie dotychczasowej gospodarki w lasach komunalnych oraz odtworzenie gospodarki kośno-pastwiskowej, tam gdzie została ona zaniechana.

Ustala się następujące zasady kształtowania i ochrony zieleni urządzonej:

- a) zakaz niszczenia cennych gatunków i zbiorowisk roślinnych,
- b) zakaz likwidowania zbiorników wodnych oraz obszarów wodno-błotnych,
- c) zakaz wprowadzenia inwestycji, które mogą spowodować naruszenie walorów krajobrazowych,
- d) wzdłuż cieków wodnych zabrania się grodzenia terenu oraz wprowadzania wszelkiego zagospodarowania, które uniemożliwi dostęp do wód dziko żyjącym zwierzętom;

Ustala się nakaz zachowania istniejących lasów ochronnych;

Obowiązuje całkowity zakaz uszczuplania terenów użytkowanych jako las oraz płątów terenu ze starodrzewem, ich niszczenia i działań osłabiających ich odporność gatunkową i siedliskową;

Plan wskazuje granicę projektowanego Obszaru Chronionego Krajobrazu „Dolina Parsęty”, który zostanie objęty ochroną prawną na podstawie przepisów odrębnych, zgodnie z rysunkiem planu.

Ustalenia dotyczące ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków:

Niniejszy plan określa obiekty i obszary zabytkowe objęte ochroną konserwatorską w następujący sposób:

- a) obszary i obiekty wpisane do rejestru zabytków objęte ścisłą ochroną konserwatorską na zasadach określonych w przepisach odrębnych;
- b) obiekty o wysokich walorach zabytkowych objęte ochroną na podstawie niniejszego planu,
- c) pozostałe obiekty o walorach zabytkowych objęte ochroną na podstawie niniejszego planu,

d) strefę „A” ochrony konserwatorskiej układu urbanistycznego, strefę B ochrony konserwatorskiej zachowanych elementów zabytkowych, strefy K ochrony krajobrazu, strefy WI, WII, WIII ochrony stanowisk archeologicznych objęte ochroną na podstawie niniejszego planu;

Obszary i obiekty wpisane do rejestru zabytków objęte ścisłą ochroną konserwatorską na zasadach określonych w przepisach odrębnych:

lp.	obiekt	adres	datowanie	nr rejestru	data wpisu
1.	Śródmieście miasta Białogardu wraz z wszelkimi obiektami nieruchomymi, leżącymi na terenie wymienionego	Stare Miasto	pocz. XIV w.	17	18.05.1954 04.09.1956
2.	Kaplica św. Piotra wraz z otoczeniem	obiekt nie istnieje	4 ćw. XVII w.	39	18.10.1954
3.	Kościół parafialny p.w. Narodzenia NMP wraz z otoczeniem oraz wystrojem wnętrza	ul. Kościelna	XIV – XV w. (XVII , XIX w)	40	25.09.1954
4.	Brama miejska – „Brama Wysoka”, zwana także Połczyńską	ul. Grottgera	XIV-XV w.	41	25.09.1954
5.	Brama miejska – „Brama Wysoka”, zwana także Połczyńską	ul. Grottgera	XIV-XV w.	41	25.09.1954
6.	Ratusz – obecnie pałac ślubów	Plac Wolności 5	I poł. XIX w.	43	25.09.1954
7.	Pozostałości miejskich murów obronnych	wzdłuż ul. Matejki	XIV-XV w.	85	25.05.1055
8.	Piwnice zamku wraz z otoczeniem	ul. Płowiecka 3	1793, 1800-1830	147	20.04.1957
9.	Kościół p.w. św. Jerzego	ul. Świdwińska 9	XV / XVI, XIX w.	243	19.03.1960
10.	Budynek przemysłowy, obecnie używany jako magazyn	ul. Piłsudskiego 26 a	II poł. XVIII w.	418	15.03.1965
11.	Dawny cmentarz ewangelicki	ul. Szpitalna	XIX w.	1206	26.08.1987
12.	Budynek municypalny, obecnie bank	Plac Wolności 17	1923 -1926	1227	21.10.1991
13.	Kamieniczka z dwiema oficynami	ul. N.M.Panny 3	poł. XIX w.	1228	31.01.1992
14.	Grodzisko	200 m na pld. – zach. od Rynku Starego	IX-XIII w. i okres SW	630	10.11.1967

		Miasta, w połudn. części miasta między Parsętą a Liśnicą			
15.	Osada i cmentarzysko	Kisielice	neolit, kultura pomorska, SW	888	27.02.1975 r.

Obiekty o wysokich walorach zabytkowych objęte ochroną na podstawie niniejszego planu:

Lp.	obiekt	Adres	datowanie
1.	budynek mieszkaniowy z dobudowami	Chocimska 1	pocz. XX wieku
2.	budynek sakralny (d.kościół rzymsko-katolicki) – obecnie administracja kościelna	Dąbrowszczaków 5	1925 r.
3.	budynek oświatowy, dawniej funkcja mieszkalna	Dworcowa 2	pocz. XX w.
4.	budynek mieszkalny wielorodzinny	Dworcowa 11-13-15, Klonowa 15-17, Drzymały 18	1928 – 1929
5.	budynek mieszkalny wielorodzinny	Dworcowa 12–14-16 razem ze skrzydłami wzdłuż Klonowej i Drzymały	ok. 1930 r.
6.	budynek mieszkalno-usługowy, kamienica	Grottgera 4	I poł. XIX w., zmiany w pocz. XX w.
7.	budynek mieszkalny, kamienica	Grunwaldzka 22	3 ćw. XIX w.
8.	Młodzieżowy Dom Kultury, dawniej ośrodek opiekuńczy	Grunwaldzka 42	1895 – 1896
9.	sala gimnastyczna gimnazjum	Grunwaldzka 46	ok. 1900 r.
10.	budynek mieszkalny, willa	Grunwaldzka 47	ok. 1900 r.
11.	Państwowy Dom Dziecka, dawniej: dom gminy ewangelickiej	Grunwaldzka 49	ok. 1920 r.
12.	budynek mieszkaniowy – dawniej: prawdopodobnie szkoła	Kisielice Duże 6	ok. 1920 r.
13.	budynek przemysłowy (produkcyjny)	Klonowa 9	lata 20-30 XX wieku
14.	budynek mieszkalny, willa wraz z otoczeniem	Klonowa 14	ok. 1920 r.
15.	budynek mieszkalny, kamienica	Klonowa 25	ok. 1920 r.
16.	budynek mieszkalny, willa	Kołobrzaska 9	ok. 1907 r.
17.	obiekt w zespole koszarowym – obecnie szkoła podstawowa	Kołobrzaska 23	pocz. XX w.
18.	obiekt w zespole koszarowym obecnie budynek	Kołobrzaska 31	pocz. XX w.

	mieszkalny wielorodzinny		
19.	obiekt w zespole koszarowym – obecnie budynek mieszkalny wielorodzinny	Kołobrzeska 33	1924 r.
20.	obiekt w zespole koszarowym – obecnie budynek mieszkalny wielorodzinny	Kołobrzeska 35b	pocz. XX w.
21.	obiekt w zespole koszarowym – obecnie budynek mieszkalny wielorodzinny	Kołobrzeska 37	pocz. XX w.
22.	budynek mieszkalny	Kościuszki 5	woj. 1900 r.
23.	budynek mieszkalny, jednorodzinny dawniej „pastorówka”	Lindego 1	poł. XIX w, przebud. 1906 r.
24.	budynek administracyjny- Sąd Rejonowy (zespół budynków)	Lipowa 1, 1a	woj. 1890 r.
25.	budynek mieszkalny, kamienica	Lipowa 14	4 ćw. XIX w.
26.	zespół 2 budynków oświatowych – przedszkole, dawniej funkcja mieszkalna	1 Maja 10 –12	1901 – 1909 r.
27.	budynek usługowy, dawniej dom kultury	1 Maja 15	ok. 1900 r.
28.	budynek administracyjny – Urząd Miasta	1 Maja 18	1905 r.
29.	budynek mieszkalny, willa	1 Maja 22	ok. 1900 r.
30.	budynek mieszkalny, willa	1 Maja 29	ok. 1930 r.
31.	budynek mieszkalny, kamienica	Matejki 1	2 poł. XIX w.
32.	budynek mieszkalny, kamienica z oficynami	N.M. Panny 11	1905 r.
33.	budynek mieszkalno – usługowy, kamienica	N.M. Panny 21	1906 r.
34.	magazyn PKP	b.n.	pocz. XX w.
35.	bud. Administracyjny – obok głównego budynku dworca PKP	b.n.	ok. 1900 r.
36.	budynek główny dworca PKP	b.n.	lata 60-te XIX /pocz. XX w.
37.	wieża ciśnień PKP	b.n.	lata 30-te XX w.
38.	budynek mieszkalny oraz towarzyszące budynki gospodarcze (proj. W. Utech)	Piłsudskiego 9a	1911 – 1912 r.
39.	budynek mieszkalno-usługowy, kamienica narożna	Piłsudskiego 19 /Grottgera 9	połowa XIX w., przebud. 1927 r.
40.	budynek mieszkalno-usługowy, kamienica narożna	Rycerska 10	XIX w.; przebud. 1914-18
41.	budynek mieszkalno-usługowy, kamienica	Rycerska 11	koniec XIX w.
42.	budynek mieszkalny	Sikorskiego 34	lata 20 – te XX w.
43.	budynek mieszkalny, willa	Sikorskiego 36	ok. 1920 r.
44.	budynek mieszkalno-usługowy, kamienica	Staromiejska 6-7	4 ćw. XIX w.
45.	budynek administracji, policja, dawniej dom	Staromiejska 35	1938 r.

	towarowy (proj. Fritz Nohse)		
46.	budynek mieszkalny jednorodzinny	Sybiraków 2	lata 20 –te XX w.
47.	budynek użyteczności publicznej – szpital, oddział dziecięcy	Szpitalna 7	ok. 1927 –30, przebud. 1933–34
48.	budynki w zespole Zakładu Zespołów Elektronicznych UNICON: - bud. Produkcyjny, - bud. Biurowy, - bud. Socjalny (stołówka)	Świdwińska 21	ok. 1910 r.
49.	obiekt w zespole koszar, obecnie funkcja sakralna	Wileńska 6	pocz. XX w.
50.	obiekt w zespole koszar, obecnie budynek administracyjny	Wileńska 8	pocz. XX w.
51.	obiekt w zespole koszar, obecnie budynek administracyjny- Sąd Rejonowy	Wileńska 13	pocz. XX w.
52.	obiekt w zespole koszar, obecnie budynek mieszkalny	Wileńska 26	pocz. XX w.
53.	budynek mieszkalny	Wojska Polskiego 1	poł. XIX w.
54.	willa – obecnie przeznaczona na biura nadleśnictwa	Wojska Polskiego 43	ok. 1870 r.
55.	budynek mieszkalny, kamienica	Wojska Polskiego 46	ok. 1870 r.
56.	budynek mieszkalny, (kamienica) i spichlerz na zaplaczu budynku mieszkalnego	Wojska Polskiego 51	ok. 1870 r.; lata 20-te XX w.
57.	budynek mieszkalny, kamienica	Wojska Polskiego 52	ok. 1900 r.
58.	budynek usługowy-urząd pocztowy	Wojska Polskiego 87- 88	ok. 1880 r.
59.	budynek mieszkalno-usługowy, kamienica	pl. Wolności 3	I połowa XIX w., arzemsk. 1934r.
60.	budynek użyteczności publicznej-muzeum, kamienica	pl. Wolności 4	I połowa XIX w.
61.	budynek mieszkalno-usługowy, kamienica	pl. Wolności 12	3 ćw. XIX w.
62.	budynek mieszkalno-usługowy, kamienica	pl. Wolności 14	ok. 1910 r.
63.	budynek mieszkalno–usługowy, kamienica	pl. Wolności 19	I połowa XIX w.
64.	wiadukt betonowy pięcioprzęsłowy	nad linią kolejową do Połczyna	pocz. XX w.

Dla obiektów wymienionych w pkt 2 i 3 oraz pozostałych obiektów o walorach zabytkowych zlokalizowanych w ramach strefy „A” ochrony konserwatorskiej ustala się:

- a) nakaz utrzymania bryły – zakaz nadbudowy i rozbudowy obiektu, za wyjątkiem odtwarzania jego nieistniejących pierwotnych części, których występowanie potwierdzą badania historyczne i architektoniczne oraz w miarę potrzeby archeologiczne;
- b) zakaz zmiany geometrii dachów, za wyjątkiem odtwarzania jego nieistniejących pierwotnych części, których występowanie potwierdzą badania historyczne i architektoniczne,
- c) nakaz dostosowania istniejących i projektowanych elementów innych niż oryginalne, a koniecznych do wprowadzenia w związku z nadaną w ustaleniach szczegółowych funkcją obiektu, do oryginalnej kompozycji i detalu elewacji z jednoczesnym nakazem zachowania osi oryginalnych podziałów elewacyjnych, z zastrzeżeniem, że adaptacja na cele usługowe możliwa jest bez zmiany elewacji,
- d) nakaz utrzymania oryginalnych: kompozycji i detalu elewacji frontowej,
- e) ujednoczenie architektonicznie i materiałowo pierwszej kondygnacji nadziemnej (parteru) i/lub (w zależności od występowania) suterenu do osi oryginalnych podziałów elewacyjnych wyższych kondygnacji,
- f) zakaz dobudowywania balkonów, wykuszy i logii z wyjątkiem odbudowywania elementów potwierdzonych badaniami historycznymi i architektonicznymi,
- g) zachowanie tradycyjnych proporcji otworów i form opasek zgodnych z oryginalnym stylem architektonicznym budynku,
- h) utrzymanie zachowanej oryginalnej stolarki okiennej oraz podziałów pozostałej stolarki okiennej; w przypadku konieczności wymiany stolarki oryginalnej, nowa powinna mieć charakter odtworzeniowy względem historycznego, w przypadku konieczności wymiany stolarki okiennej innej niż oryginalna nakazuje się kontynuację tradycyjnej formy stolarki okiennej według zachowanych wzorów oryginalnych występujących na budynku lub w dokumentacji archiwalnej obiektu lub w przypadku ich braku nawiązanie do stosownej stolarki na innych obiektach zabytkowych położonych na tym samym terenie funkcjonalnym lub w bezpośrednim jego sąsiedztwie,
- i) utrzymanie zachowanej oryginalnej stolarki bram i drzwi wejściowych, w przypadku konieczności wymiany stolarki oryginalnej nowa powinna

- mieć charakter odtworzeniowy względem historycznego, w przypadku konieczności wymiany stolarki bram lub drzwi wejściowych innej niż oryginalna nakazuje się kontynuację tradycyjnej formy stolarki według zachowanych wzorów oryginalnych występujących na budynku lub w dokumentacji archiwalnej obiektu lub w przypadku ich braku nawiązanie do stosownej stolarki na innych obiektach zabytkowych położonych na tym samym terenie funkcjonalnym lub w bezpośrednim jego sąsiedztwie,
- j) nakaz stosowania tradycyjnych tynków ustalonych na podstawie architektonicznych badań tynków budynku (wykonanie odkrywek i ustalenie pierwotnego rodzaju tynku),
 - k) odtworzenie pierwotnej kolorystyki otworów na podstawie architektonicznych badań pierwotnej warstwy farby (wykonanie odkrywek i ustalenie pierwotnej kolorystyki) otworów oryginalnych,
 - l) ujednoczenie kolorystyki otworów (okien i drzwi) w obrębie jednego obiektu, zgodnie z kolorem ustalonym na podstawie wykonanych badań pierwotnej warstwy farby otworów oryginalnych lub w przypadku braku stolarki oryginalnej – nawiązanie do oryginalnej kolorystyki odnośnej stolarki (okiennej lub drzwiowej) na obiektach o wartościach kulturowych, zlokalizowanych w obrębie tego samego terenu funkcjonalnego,
 - m) konserwacja, restauracja, modernizacja oraz remont z maksymalnym zachowaniem substancji zabytku, a jeżeli badania historyczne i architektoniczne wskazują na konieczność uzupełnienia lub odtworzenia jego części - z uzupełnieniem lub odtworzeniem tej części zgodnie z przeprowadzonymi badaniami,
 - n) zakaz ocieplania budynków od zewnątrz,
 - o) zachowanie, zabezpieczenie i wyeksponowanie pozostałości średniowiecznych murów miejskich; proponuje się uwidacznianie w zagospodarowaniu terenów przebiegu murów (obrys murów w nawierzchniach, także zielonych, akcenty architektoniczne i materiałowe na budynkach, elementy małej architektury),
 - p) utrzymanie otoczenia obiektu zabytkowego zgodnie z historycznym zagospodarowaniem,

- q) uzyskanie pozwolenia organu do spraw ochrony zabytków na wykonywanie robót budowlanych w otoczeniu zabytków, zgodnie z przepisami odrębnymi;

Dla pozostałych obiektów o walorach zabytkowych objętych ochroną konserwatorską ustala się:

- a) obowiązek zachowania formy zewnętrznej budynków z dopuszczeniem rozbudowy i przebudowy na zasadach określonych w pkt. 7,
- b) obowiązek zachowania układu kompozycyjnego bryły i elewacji,
- c) obowiązek zachowania form detali architektonicznych oraz odtworzenie historycznego detalu na obiektach jego pozbawionych,
- d) obowiązek zachowania historycznej formy stolarki okiennej i drzwiowej oraz odtworzenie historycznego wyglądu stolarki już wymienionej,
- e) zakaz zmiany geometrii dachów istniejących budynków, z uwzględnieniem ustaleń pkt. 7;

Budynki o walorach zabytkowych mogą być przebudowywane rozbudowywane na następujących zasadach:

- a) rozbudowywana część budynków w pierzejach frontowych winna gabarytami, kompozycją elewacji, detalem nawiązywać do istniejącego budynku,
- b) dla zabudowy wolnostojącej rozbudowywana część budynku winna być lokalizowana na tyłach istniejącego budynku; dopuszcza się, dobudowę skrzydeł bocznych do istniejącego budynku o walorach zabytkowych w części frontowej, przy zastosowaniu tej samej wysokości gzymsu lub okapu, oraz wysokości kalenicy nie większej niż w rozbudowywanym budynku,
- c) rozbudowywana część winna gabarytami, kształtem dachu, rozwiązaniami materiałowymi, detalami nawiązywać do części już istniejącej; wysokość kalenicy i górnej krawędzi elewacji dobudowywanego obiektu nie może być wyższa od już istniejących; należy stosować ten sam kąt nachylenia dachów,
- d) przebudowa elewacji frontowych budynków, zmieniających geometrię otworów okiennych i drzwiowych na potrzeby nowych funkcji lokalizowanych w ich parterach jest dopuszczalna pod warunkiem zachowania kompozycji architektonicznej całej elewacji (podziały, osie,

ujednoczenie architektonicznie i materiałowo pierwszej kondygnacji nadziemnej – parteru);

Dla obiektów zabytkowych objętych ochroną konserwatorską dopuszcza się:

- a) stosowanie facjat oraz innych elementów tego typu, jedynie na zasadach rekonstrukcji w obiektach, w których występowanie tych elementów potwierdzą badania historyczne lub architektoniczne,
- b) adaptację poddaszy na cele mieszkalne, wyłącznie przy zastosowaniu okien połaciowych (wykluczone lukarny, facjaty, balkony, itp.), przy czym:
 - forma, kształt i rozmiar okien połaciowych musi być jednakowa na jednej połaci dachu,
 - rozmieszczenie okien połaciowych musi być podporządkowane oryginalnym osiom kompozycji elewacji, w szczególności nawiązywać do układu otworów okiennych oraz jednej linii poziomej na całej długości połaci dachu,
- c) łączna suma powierzchni okien na jednej połaci dachu nie może przekraczać 30%, przy czym powierzchnia pojedynczego okna połaciowego nie może być większa niż powierzchnia oryginalnego otworu okiennego na obiekcie na którym będzie realizowana;

Dla obiektów zabytkowych objętych ochroną konserwatorską dopuszcza się stosowanie lukarn:

- a) w obiektach, w których występowanie tych elementów potwierdzą badania historyczne lub architektoniczne, przy czym w przypadku zebrania materiałów pozwalających na ich odtworzenie, elementy te należy zrekonstruować,
- b) w pozostałych obiektach, z wyłączeniem wymienionych w pkt 2 i 3, pod warunkiem spełnienia przepisów odrębnych oraz ustaleń szczegółowych niniejszej uchwały, przy czym:
 - obowiązuje jedna forma lukarn na jednym budynku,
 - forma i wielkość lukarn musi być podporządkowana dominującej konstrukcji dachu oraz nie może dominować na elewacji,
 - rozmieszczenie lukarn musi być podporządkowane oryginalnym osiom kompozycji elewacji, w szczególności nawiązywać do układu otworów okiennych i/lub drzwiowych, przy czym dachy lukarn nie mogą się

- łączyć oraz jednej linii poziomej na całej długości połaci dachu,
- maksymalna łączna powierzchnia lukarn nie może przekroczyć 25% powierzchni dachu, przy czym powierzchnia okna w lukarnie nie może być większa niż 70% powierzchni oryginalnego otworu okiennego na obiekcie na którym będzie realizowana, z zastrzeżeniem tiret drugie,
 - minimalna odległość lukarny od ściany poprzecznej 1,5 m,
 - geometria daszków lukarn musi nawiązywać do geometrii dachu,
 - pokrycie daszków lukarn musi nawiązywać do oryginalnego pokrycia dachu; w przypadku braku oryginalnego pokrycia dachu nakazuje się kontynuację tradycyjnej formy pokrycia według zachowanych wzorów oryginalnych występujących w dokumentacji archiwalnej obiektu lub w przypadku jej braku nawiązanie do pokrycia dachu na innych obiektach zabytkowych położonych na tym samym terenie funkcjonalnym lub w bezpośrednim jego sąsiedztwie;

Za zgodą organu do spraw ochrony zabytków dopuszcza się inne rozwiązania architektoniczne niż określone w pkt 6, 7, 8, 9;

Adaptacja poddaszy na cele mieszkalne dopuszczalna jest po wykonaniu stosownych orzeczeń technicznych, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Na rysunku planu określono ponadto strefę „A” ochrony konserwatorskiej układu urbanistycznego, strefę B ochrony konserwatorskiej zachowanych elementów zabytkowych, strefy K ochrony krajobrazu, strefy WI, WII, WIII ochrony stanowisk archeologicznych;

Dla strefy „A” ochrony konserwatorskiej układu urbanistycznego miasta lokacyjnego (pokrywającą się z granicami obszaru wpisanego do rejestru zabytków) objętego ścisłą ochroną konserwatorską ustala się:

- a) zachowanie historycznych proporcji wysokościowych kształtujących sylwetę zespołu wraz z dominantami,
- b) zachowanie i odtworzenie historycznych cech charakteru wnętrza urbanistycznych,
- c) zachowanie i odtworzenie historycznego układu ulic i placów z zachowaniem ich przebiegu, przekrojów, dawnych linii rozgraniczających i linii zabudowy,

- d) utrzymanie i odtworzenie historycznej dyspozycji terenu, na który składają się: historyczne podziały parcelacyjne w postaci podziałów geodezyjnych lub ich uczytelnienie w terenie,
- e) utrzymanie istniejącej zabudowy o wartości historycznej lub lokalnej - kulturowej oraz zachowanych elementów zagospodarowania terenu we właściwym stanie technicznym i funkcjonalnym,
- f) utrzymanie historycznej kompozycji obiektów z ograniczeniem zakresu dopuszczalnych przekształceń i z dostosowaniem elementów nowych do kompozycji istniejącej,
- g) nawiązanie w nowej zabudowie do zasad historycznej kompozycji zespołu i charakter zabudowy sąsiadującej (historyczna dyspozycja terenu i typ zabudowy);

Dla strefy „B” ochrony konserwatorskiej zachowanych elementów zabytkowych objętej pośrednią ochroną konserwatorską ustala się:

- a) utrzymanie zasadniczego układu ulic i placów,
- b) utrzymanie historycznej zasady podziałów parcelacyjnych,
- c) utrzymanie istniejącej zabudowy o wartości historycznej,
- d) utrzymanie historycznej kompozycji wybranych obiektów z dostosowaniem elementów nowych do kompozycji istniejącej,
- e) zachowanie kompozycji układów zieleni wraz z koniecznością uzupełniania ubytków i kontrolą dosadzeń,
- f) nawiązanie w nowej zabudowie do zasad historycznej kompozycji zespołu i typu zabudowy sąsiadującej;

Dla strefy „K” ochrony krajobrazu objętego ochroną konserwatorską ustala się:

- a) zachowanie i rewaloryzację historycznych kompozycji układów zieleni,
- b) zachowanie osi kompozycyjnych i powiązań widokowych,
- c) utrzymanie istniejącej historycznej zabudowy oraz nawiązanie w nowych i uzupełniających elementach do zasad historycznej kompozycji zespołu,
- d) utrzymanie zasadniczego układu ulic, placów, ciągów pieszych i alejek;

Istniejące obiekty podlegające przebudowie w tym waloryzacji i rehabilitacji oraz obiekty nowoprojektowane winny skalą, charakterem, rozwiązaniami architektonicznymi w tym detalem i stosowanymi materiałami nawiązywać do wartościowej architektury historycznej występującej na obszarze planu;

Dla strefy W I – pełnej ochrony archeologiczno-konserwatorskiej ustala się:

- a) zakaz wszelkiej działalności inżynierskiej, budowlanej i innej związanej z pracami ziemnymi (kopanie studni, melioracji, karczunku i nasadzania drzew),
- b) zachowanie istniejącego układu topograficznego wraz z obiektem wpisanym do rejestru zabytków i ujętym w ewidencji,
- c) w przypadku podjęcia jakichkolwiek działalności na terenie objętym granicami strefy, a wynikającej ze sposobu użytkowania terenu obowiązuje występowanie o szczegółowe wytyczne do organu do spraw ochrony zabytków;

Dla strefy W II – częściowej ochrony stanowisk archeologicznych ustala się:

- a) zachowanie stanowiska ujętego w ewidencji służby ochrony zabytków,
- b) uzgadnianie i opiniowanie wszelkich poczynań inżynierskich, budowlanych i innych poprzez organ ds. ochrony zabytków; obowiązuje każdorazowo występowanie o szczegółowe wytyczne, konserwatorskie i opinie przed podjęciem decyzji o jakiegokolwiek działalności
- c) w przypadku podjęcia decyzji o realizacji inwestycji na terenie objętym granicami strefy ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych obowiązuje przeprowadzenie badań, ratunkowych na koszt inwestora, wyprzedzających proces przygotowania inwestycji;
- d) właściciele, użytkownicy terenu i inwestorzy zobowiązani są do zawiadomienia urzędu ochrony zabytków o podjęciu działań inwestycyjnych lub remontowych i innych związanych z pracami ziemnymi z wyprzedzeniem minimum 3-miesięcznym w celu umożliwienia wykonania archeologicznych badań ratunkowych oraz zsynchronizowania robót inwestycyjnych z nadzorem archeologiczno-konserwatorskim, badania archeologiczne mają charakter sezonowy, w okresie od maja do końca września,
- e) rozpoczęcie prac ziemnych związanych z realizacją inwestycji uzależnia się od uzyskania stosownego zezwolenia od organu do spraw ochrony zabytków;

Dla strefy W III – ograniczonej ochrony stanowisk archeologicznych ustala się:

- a) uzgadnianie i opiniowanie wszelkich poczynań inżynierskich, budowlanych i innych podejmowanych w obrębie granic strefy ochrony stanowiska archeologicznego przez organ do spraw ochrony zabytków,
- b) w przypadku podjęcia realizacji inwestycji obowiązuje przeprowadzenie interwencyjnych badań archeologicznych na koszt inwestora,
- c) właściciele, użytkownicy terenu i inwestorzy zobowiązani są do zawiadomienia urzędu ochrony zabytków o podjęciu działań inwestycyjnych, remontowych lub innych związanych robotami ziemnymi z wyprzedzeniem minimum 2-tygodniowym,
- d) rozpoczęcie prac ziemnych związanych z realizacją inwestycji uzależnia się od uzyskania stosownego zezwolenia od organu do spraw ochrony zabytków; badania archeologiczne mają charakter sezonowy, w okresie od maja do końca października,

Dla obszarów i obiektów objętych ochroną konserwatorską obowiązuje uzgadnianie dokumentacji projektowej zgodnie z wymogami przepisów odrębnych.

W ramach realizacji Programu rewitalizacji , nie będą naruszane ustalenia obowiązującego planu zagospodarowania przestrzennego m.Białogard.

5. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jego przeprowadzenia

Po zrealizowaniu Programu Rewitalizacji Miasta Białogard na lata 2011-2020, proponuje się przeprowadzenie audytu porealizacyjnego , w szczególności dotyczącego :

- 1) jakości ścieków deszczowych odprowadzonych do rzeki Parsety ,
- 2) jakości wykonanych robót termorenowacyjnych , poprzez wykonanie audytu energetycznego dla każdego obiektu.

Na etapie eksploatacji urządzeń oczyszczania ścieków deszczowych, proponuje się wykonać dwukrotnie w ciągu roku analizy jakości ścieków deszczowych , odprowadzanych do wód powierzchniowych .

6. Informacja o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko .

Ze względu na charakter planowanych przedsięwzięć objętych Programem rewitalizacji , który posiada charakter wybitnie proekologiczny oraz ze względu na znaczną odległość planowanych przedsięwzięć od granic Państwa Polskiego , nie wystąpi transgraniczne oddziaływanie na środowisko .

7. Analiza i ocena istniejącego stanu środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu , w przypadku braku realizacji programu rewitalizacji .

Zgodnie z opracowaniem Ekofizjograficznym wykonanym przez Studio Plan Złocieniec, jakość stanu środowiska przedstawia się następująco :

A. Zanieczyszczenia atmosfery

Stężenia uzyskane drogą modelowania przez WIOŚ Szczecin , dają wartości poniżej stężeń dolnego progu oszacowania , a mian . :

- SO₂ - maksymalne stężenie 24-ro godz. – 26,7 mg/m³
- NO₂ – stężenie średnioroczne – 1,3 mg/m³
- Pył zawieszony PM10 – stężenie średnioroczne - 1,8 mg/m³
- CO – maksymalne stężenie 8-mio godz. - 411 mg/m³

B. Wody powierzchniowe .

Wg badań WIOŚ w Szczecinie, Parsęta na przeważającej długości prowadzi wody odpowiadające III klasie czystości .

O wyniku oceny decydowały stężenia azotu azonowego , fosforu ogólnego i miano coli.

Aktualne badania jakości wód odprowadzanych przez Parsętę poniżej Białogardu wykazały poprawę stanu sanitarnego wód Parsęty .

W przypadku braku realizacji programu rewitalizacji , nadal wody powierzchniowe (Liśnica , Parsęta) zanieczyszczone będą ładunkiem zanieczyszczeń zawartych w ściekach deszczowych .

C. Wody podziemne .

Na terenie Białogardu nie ma punktu obserwacji jakości wód podziemnych i nie prowadzi się tu monitoringu jakości wód podziemnych .

Na terenie Białogardu występuje wysoki poziom wód gruntowych .

W przypadku braku realizacji programu rewitalizacji nieoczyszczone ścieki deszczowe , nadal będą zanieczyszczać wody gruntowe .

D. Gospodarka wodno – ściekowa .

Miasto Białogard posiada oczyszczalnię ścieków mechaniczno-biologiczną , oddaną do eksploatacji w 1998 roku, o przepustowości 5000 m³/db.

Odbiornikiem oczyszczonych ścieków jest rzeka Parsęta .

Sieć kanalizacji deszczowej obejmuje niemal cały Białogard .

Składa się z kilkudziesięciu powiązanych ze sobą systemów , przeważnie w złym stanie technicznym . Nieoczyszczone ścieki deszczowe odprowadzane są do pobliskich rowów i rzeki Leśnicy , a w końcu do rzeki Parsęty .

W przypadku braku realizacji ocenianego programu , nieoczyszczone ścieki deszczowe z terenu Białogardu , nadal będą odprowadzane do rzeki Parsęty , objętej ochroną systemu Natura 2000 , czy to poprzez istniejącą sieć kanalizacji deszczowej , czy też przez infiltrujące zanieczyszczone wody gruntowe .

E. Gospodarka odpadami.

W granicach m.Białogard nie ma zlokalizowanego składowiska odpadów .

Odpady z Białogardu deponowane są na składowisku zlokalizowanym w Wardyniu Górnym gm. Połczyn Zdrój .

Składowisko to eksplataowane jest zgodnie z przepisami .

Odpady są segregowane na bieżąco ,a teren składowiska jest na bieżąco niwelowany i przykrywany warstwą izolacyjną .

W mieście prowadzi się selektywną zbiórkę odpadów .

W ramach realizacji programu rewitalizacji , kontynuowana będzie istniejąca gospodarka odpadami .

Odpady które powstaną , w związku z realizacją Programu rewitalizacji będą deponowane na składowisku odpadów w Wardyniu Górnym .

F. Klimat akustyczny .

W Białogardzie , problem hałasu sprowadza się głównie do hałasu komunikacyjnego .

W ramach realizacji programu rewitalizacji obejmującej przebudowę części ulic wyszczególnionych w niniejszej Ocenie , nastąpi poprawa jakości ich nawierzchni oraz płynności ruchu drogowego , co spowoduje obniżenie hałasu na tych ulicach .

G. Poważana awaria przemysłowa .

Na terenie objętym programem rewitalizacji nie występują zakłady , które mogą stanowić potencjalne źródło wystąpienia poważnej awarii przemysłowej .

Planowana realizacja Programu Rewitalizacji , nie będzie wiązała się z możliwością wystąpienia poważnej awarii przemysłowej .

8. Analiza i ocena stanu środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniu zadań wynikających z realizacji programu rewitalizacji .

W wyniku realizacji Programu rewitalizacji nie tylko , nie wystąpi znaczące jego oddziaływanie na środowisko , **lecz wręcz w wyniku realizacji tego programu zostanie ograniczony istniejący wpływ obszaru objętego programem rewitalizacji , na stan środowisko , w tym i na obszar objęty systemem ochrony Natura 2000 “Dorzecze Parsęty” (Kod PLH 320007) .**

Zmniejszy się emisja zanieczyszczeń do atmosfery , poprzez ograniczenie zużycia opału na ogrzanie termomodernizowanych obiektów .

Ograniczony zostanie ładunek zanieczyszczeń zawartych w ściekach deszczowych , odprowadzanych do rzeki Parsęty , a stężenie zanieczyszczeń zawartych w ściekach deszczowych zostanie doprowadzone zgodnie z obowiązującym porządkiem prawnym .

9. Analiza i ocena istniejących problemów ochrony środowiska istotnych z punktu widzenia realizacji programu rewitalizacji , w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r., o ochronie przyrody .

Podstawowym problemem dotyczącym ochrony środowiska na rewitalizowanym terenie jest problem odprowadzania ścieków deszczowych do rzeki Parsęty , bez ich oczyszczenia .

Rzeka Parsęta znajdująca się w obszarze Natura 2000 , przecina obszar objęty Programem Rewitalizacji .

Obszar Natura 2000 wskazany jest w Zał. Nr 9 i Nr 10 niniejszej strategicznej oceny, z zaznaczeniem obszaru na którym rewitalizowany będzie Program Rewitalizacji w obrębie obszaru Natura 2000.

W ramach programu rewitalizacji , przewiduje się wykonać osadniki koalescencyjne na sieci kanalizacji deszczowej w obrębie miasta Białogard , co skutkować będzie odprowadzaniem ścieków deszczowych do rzeki Parsęty , o parametrach dopuszczalnych aktualnie obowiązującymi przepisami tj.

- dla zawiesiny ogólnej – 100 mg/l
- dla węglowodorów ropopochodnych – do 15 mg/l

Ponadto w wyniku realizacji osadników koalescencyjnych na sieci kanalizacji deszczowej , zostanie ograniczony ładunek zanieczyszczeń odprowadzanych do rzeki Parsęty objęty systemem ochrony Natura 2000 “Dorzecze Parsęty”.

W związku z tym poprawi się jakość wody prowadzonej przez rzek Parsęte .

W wyniku realizacji programu rewitalizacji znaczącej poprawie ulegnie stan jakości powietrza w tej części miasta .

Na skutek termomodernizacji ścian i dachów modernizowanych obiektów kubaturowych , zostanie znacznie ograniczone zużycie paliw przez ogrzewane obiekty , co przyczyni się do obniżenia emisji zanieczyszczeń typu energetycznego do atmosfery .

Ponizej wykonano szacunkowe obliczenia obniżenia zapotrzebowania ciepła do ogrzewania co spowoduje ograniczenia emisji zanieczyszczeń do atmosfery , która nastąpi po zrealizowaniu programu rewitalizacji .

Założenia do obliczeń szacunkowych .

- ilość obiektów kubaturowych przewidzianych do termorenowacji – 267
- kubatura obiektów – od 1000 m³ do 2500 m³ , przyjęto średnio 1350 m³
- istniejący współczynnik przenikania ciepła dla ścian zewnętrznych przyjęto w wysokości 60 W m²/h
- obowiązująca norma dla ścian zewnętrznych warstwowych stykających się z powietrzem zewnętrznym – 30 W m²/h (mg PN-B/81-02020).
- Obliczenia wykonano dla obliczeniowej temperatury zewnętrznej tj. – -20°C.

Szacunkowe ustalenie obniżonego zapotrzebowania ciepła dla stanu po modernizacji

$$Q = 267 \text{ szt.} \times 1350 \text{ m}^3 \times (60-30) = 10813,5 \text{ kW/h}$$

Tak więc przy obliczeniowej temperaturze zewnętrznej -20°C , obliczeniowe zapotrzebowanie ciepła na ogrzanie ww. obiektów kubaturowych do temperatury obliczeniowej wewnątrz pomieszczeń obniży się szacunkowo o 10813,5 kW/h, co przełoży się na obniżenie emisji zanieczyszczeń do atmosfery .

10. Analiza i ocena celów ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym , wspólnotowym i krajowym , istotnych z punktu widzenia programu rewitalizacji oraz sposoby w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowania programu rewitalizacji .

Na terenie Białogardu nie zostały ustanowione cele ochrony środowiska na szczeblu międzynarodowym .

Natomiast na szczeblu krajowym ustanowiono cel ochrony środowiska , poprzez ustanowienie obszaru Natura 2000 "Dorzecze Parsęty" Kod PLH 320007.

Przy opracowaniu programu rewitalizacji uwzględniono cele związane z ochroną obszaru Natura 2000 , poprzez budowę osadników koalescencyjnych na sieci kanalizacyjnych odprowadzanych do rzeki Parsęty z terenu całego miasta .

Ponadto poprzez realizację termomodernizacji obiektów kubaturowych , obniżona zostanie emisja zanieczyszczeń do atmosfery , co wpłynie na poprawę stanu jakości powietrza , w obrębie obszaru Natura 2000.

11. Analiza i ocena przewidywanych znaczących oddziaływań , w tym oddziaływań bezpośrednich , pośrednich , wtórnych , skumulowanych , krótkoterminowych , średnioterminowych i dłuoterminowych , stałych i chwilowych oraz pozytywnych i negatywnych , na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru , a także na środowisko, a w szczególności na różnorodność biologiczną , ludzi , zwierzęta , rośliny , wodę , powietrze , powierzchnie ziemi , krajobraz , klimat , zasoby naturalne , zabytki , dobra materialne , z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy .

Na etapie realizacji Programu Rewitalizacji wystąpią krótkotrwałe uciążliwości dla ludzi , w związku z prowadzonymi robotami .

Uciążliwości te polegać będą na niezorganizowanej emisji zanieczyszczeń powstających podczas robót.

Występować będzie zwiększony hałas związany z prowadzonymi robotami .

Będzie występowała emisja krótkotrwała , która po zakończeniu robót nie będzie zaniknie. Dla ograniczenia skutków wywołanych emisją zanieczyszczeń do atmosfery (pył zawieszony i opadający) oraz emisją hałasu , na czas robót , przewiduje się wydzielać ogrodzeniami teren robót , aby ludność nie przebywała w bezpośrednim obrębie prowadzonych robót .

Roboty objęte programem rewitalizacji prowadzone będą poza obszarem Natura 2000 i w trakcie robót nie będzie występował wpływ tych robót na obszar Natura 2000 , jak i na jego integralność , co wynika z Zał. Nr 9 i Nr 10 do niniejszej oceny .

W efekcie realizacji programu rewitalizacji nie przewiduje się nie tylko znaczących negatywnych oddziaływań , ale wręcz nie wystąpią żadne negatywne oddziaływania na środowisko , w tym oddziaływania bezpośrednie , pośrednie , wtórne , skumulowane , krótkoterminowe , średnioterminowe i dłuoterminowe , stałe i chwilowe , na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 „Dorzecze Parsęty „ PLH 320007.

A więc nie wystąpią negatywne oddziaływania na integralność obszaru Natura 2000, a także na środowisko , a w szczególności na różnorodność biologiczną , ludzi , zwierzęta , rośliny , wodę , powietrze , powierzchnię ziemi , krajobraz , klimat, zasoby naturalne , dobra materialne , z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy .

W efekcie realizacji programu rewitalizacji , wręcz nastąpi poprawa stanu środowiska zarówno w obrębie obszaru Natura 2000 „Dorzecze Parsęty” PLH 320007 , jak i na obszarze objętym programem rewitalizacji .

Nastąpi to na skutek :

- obniżenia ładunku zanieczyszczeń odprowadzanych do rzeki Parsęty , dzięki przewidywanym montażem osadników koalescencyjnych na odpływach ścieków deszczowych odprowadzanych z obszaru miasta ,
- obniżenia ładunku zanieczyszczeń odprowadzanych do atmosfery z obszaru objętego programem rewitalizacji ,

Ze względu na zapisy w obowiązującym planie zagospodarowania przestrzennego , dotyczące zakazu ociepleń zewnętrznych ścian budynków objętych ochroną konserwatorską oraz dotyczące nakazu uzgadniania i opiniowania wszelkich poczynañ inżynierskich , budowlanych i innych , podejmowanych w obrębie strefy ochrony stanowisk archeologicznych , wszelkie poczynania z tego zakresu , należy uzgadniać z organem ds. ochrony zabytków .

UWAGA :

1. Dla obiektów objętych ochroną konserwatorską , dla zapewnienia ich ochrony , roboty rewitalizacyjne przewiduje się , przed ich rozpoczęciem uzgodnić z właściwymi służbami ochrony zabytków ,
2. Roboty rewitalizacyjne w parkach przewiduje się , przed ich rozpoczęciem uzgodnić z właściwymi służbami ochrony przyrody ,

12. Przedstawienie rozwiązań mających na celu zapobieganie , ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko , mogących być rezultatem realizacji programu rewitalizacji , w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru .

W wyniku realizacji Programu rewitalizacji , nie wystąpią negatywne oddziaływania na środowisko , w tym na obszar Natura 2000 . Po zrealizowaniu Programu rewitalizacji, wręcz nastąpi poprawa jakości środowiska w obrębie obszaru Natura 2000. Nie występuje więc konieczność przedstawienia rozwiązań mających na celu zapobieganie , lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko , mogących być rezultatem realizacji programu rewitalizacji .

W efekcie realizacji Programu rewitalizacji, nastąpi wręcz ograniczenie wpływu na środowisko obszaru objętego tym programem , co wykazane zostało w pkt.11 niniejszej oceny .

13. Przedstawienie rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w Programie rewitalizacji , wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru , albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania negatywnych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy .

Dla przyjętych rozwiązań zawartych w ocenianym programie rewitalizacji , brak jest rozwiązań alternatywnych .

Przyjęte rozwiązania są jedynymi możliwymi technicznie rozwiązaniami , które są zgodne z obowiązującym stanem prawnym .

Nie wystąpiły trudności wynikające z niedostatków technik, lub współczesnej wiedzy.

14. Streszczenie w języku niespecjalistycznym .

Miasto Białogard zamierza podjąć szeroko zakrojone działania ujęte w “Programie Rewitalizacji Miasta Białogard na lata 2011-2020 “ , mające na celu zwiększenia konkurencyjności , zapewnienie spójności społecznej , gospodarczej i przestrzennej, wyprowadzenie obszaru objętego programem rewitalizacji z sytuacji kryzysowej , przyspieszenie wzrostu gospodarczego , propagowanie przedsiębiorczości , podniesienie jakości świadczonych usług , odbudowę więzi społecznej , przywrócenie ładu przestrzennego , przeciwdziałaniu marginalizacji obszaru miasta objętego programem.

Przy sporządzeniu Programu , nie pominięto zagadnień ochrony środowiska , a w szczególności obecnego wpływu obszaru miasta objętego programem na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 “DorzeczeParsęty “ PLH 32007.

W efekcie realizacji programu nastąpi ograniczenie :

- ilości zanieczyszczeń odprowadzanych do rzeki Parsęty , a więc do Bałtyku przez ścieki deszczowe ,
- ilości zanieczyszczeń odprowadzanych do atmosfery .

Tak więc Program rewitalizacji zasługuje na społeczną i urzędową akceptację oraz na dofinansowanie z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) , w ramach poddziałania 5.5.1.-Rewitalizacja obszarów zdegradowanych .

15. Wykaz załączników .

Załącznik Nr 1 – pismo RDOŚ w Szczecinie z 26.07.2010r.

Załącznik Nr 2 – pismo PWIS Szczecin z 26.07.2010r.

Załącznik Nr 3- wykaz obiektów przewidzianych do modernizacji , termorenowacji

Załącznik Nr 4 - wykaz modernizowanych dróg

Załącznik Nr 5 – wykaz terenów zielonych przewidzianych do rewitalizacji

Załącznik Nr 6 – wykaz obiektów kultury i kultu religijnego przewidzianych do budowy

Załącznik Nr 7 – wykaz boisk osiedlowych przewidzianych do budowy

Załącznik Nr 8 – wykaz osadników koalicencyjnych przewidzianych do budowy na terenie całego miasta Białogard .

Załącznik Nr 9– plan miasta w skali 1 : 10 000 z zaznaczeniem obszaru na którym będzie realizowany program rewitalizacji .

Załącznik Nr 10 - Natura 2000 – Dorzecze Parsęty – PLH 32007.